

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118357829
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118357829.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: E.VVIA s. r. o., so sídlom Hlboké 1564, 972 01 Bojnice, IČO: 36 854 778, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária OLŠOVSKÝ, spol. s r.o., so sídlom G. Švéniho 6, 971 01 Prievidza, IČO: 50 595 652, proti žalovanému: DANDELION, s.r.o., so sídlom Zádvorie 133/10, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 417 939, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Matejom Marhavým, advokátom, so sídlom Šafárikovo nám. 4, 811 02 Bratislava 1, IČO: 42 171 296, v konaní o zaplatenie 1.071,45 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/26/2019-139 zo dňa 7.10.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 9Cb/26/2019-139 zo dňa 7.10.2019 v napadnutých výrokoch

- I., podľa ktorého žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 1.071,45 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.071,45 Eur od 26.9.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku,
- vo výroku III., podľa ktorého žalobca má nárok na náhradu trov konania od žalovaného 100 %, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne prvoinštančný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí uznesením vyššieho súdneho úradníka, p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresného súdu bolo podľa výroku I. rozhodnuté tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 1.071,45 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.071,45 Eur od 26.9.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Podľa výroku II. okresný súd žalobu v časti úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.071,45 Eur od 25.9.2018 do 25.9.2018 zamietol. Podľa výroku III. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania od žalovaného 100 %, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne prvoinštančný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí uznesením vyššieho súdneho úradníka.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní Okresným súdom Banská Bystrica dňa 28.11.2018, sp. zn. 21Up/847/2018, proti ktorému žalovaný podal odpor, podania sporových strán a po vykonanom dokazovaní v rozsahu ako je vyjadrený v odseku 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku za aplikácie ust. § 544 Občianskeho zákonníka, § 344, § 345, § 346, § 349, § 350, § 351 Obchodného zákonníka dospel k záveru, že žalobe žalobcu o zaplatenie istiny 1.071,45 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 26.9.2018 do zaplatenia bolo potrebné vyhovieť a len v časti úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.071,45 Eur od 25.9.2018 do 25.9.2018 bola žaloba zamietnutá.

3. Okresný súd uviedol, že medzi stranami nebolo sporné a z predložených listín vyplývalo to, že žalovaný ako zhotoviteľ urobil žalobcovi ako objednávateľovi cenovú ponuku DEVARKIDS E.VVIA 2017 21 PD 812017 4 kiosk na sumu 2.976,26 Eur bez DPH, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k uzavretiu zmluvy o dielo podľa ust. § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka k 30.5.2018, prijatím cenovej ponuky žalobcom. Žalobca e-mailom zo dňa 1.6.2018 žiadala od žalovaného správu ako dlho trvá výroba, lebo stánok potrebuje čo najskôr. Žalovaný sa v ten istý deň vyjadril tak, že by to mohlo byť v prvej polovici júla. Zmluvné strany sa dohodli na predmete diela, cene diela, čase splnenia diela v prvej polovici júla 2018, podľa elektronickej komunikácie zo dňa 1.6.2018 a mieste plnenia Praha Chodov. V prvej vete všeobecných obchodných podmienok sa uvádza, že zákazník svojou objednávkou potvrdzuje súhlas s cenou. V prípade neprevzatia objednaného tovaru sa zaväzuje uhradiť firme storno poplatok vo výške 30 % z celkovej ceny s DPH. Podľa výťažku e-mailu žalobca od žalovaného žiadala poslať peniaze čím skôr. Žalovaný vystavil žalobcovi faktúru na sumu 1.239,- Eur ako zálohu na realizáciu kiosku č. 2017135 zo dňa 22.12.2017, splatnú 30.12.2017. E-mailom zo dňa 3.9.2018 žalobca žiadala od žalovaného potvrdiť vrátenie zálohy, lebo žalovaný nedodržel termín. V e-maile zo dňa 4.9.2018 žalobca objasňoval žalovanému dôvody storna objednávky, lebo nedodržel termín dodania stánku, v dôsledku čoho žalobca musel zrušiť nájomnú zmluvu s obchodným centrom. V opačnom prípade by žalobca musel hradiť zbytočne nájomné. V e-maile zo dňa 5.9.2018 sa žalovaný vyjadril, že posielal vyjadrenie k žiadosti o zrušenie zákazky. K žiadosti o zrušenie zákazky sa žalovaný vyjadril dňa 5.9.2018 s tým, že žalovaný realizoval pre žalobcu zákazku, ktorú z určitých dôvodov nestihli zrealizovať načas, ale vedeli, že ju vedú zabezpečiť so štvortýždňovým omeškaním. Prostredníctvom elektronickej pošty im žalobca oznámil, že má záujem zrušiť zákazku z dôvodu nedodržania pôvodne dohodnutého termínu a žiadala aj vrátiť zaplatenú zálohu 2.320,- Eur. Žalovaný oznámil žalobcovi, že jeho žiadosti vyhovie, zákazku ruší a v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok v priebehu septembra vráti 70 % zo zaplatennej zálohy. Nedodržanie termínu zákazky nepokladal za podstatné porušenie zmluvy, zákazku bol žalovaný schopný realizovať so štvortýždňovým omeškaním. Pokiaľ by za toto obdobie omeškania vznikli opodstatnené náklady spojené s omeškaním, požiadal o náležité zdokladovanie. V opačnom prípade pokladá vec vrátením 70 % poskytnutej zálohy za vysporiadanú v celom rozsahu.

4. Okresný súd poukázal na elektronickej komunikáciu medzi stranami sporu, z ktorej bolo preukázané tvrdenie žalobcu, že mal záujem o plnenie zo zmluvy o dielo do polovice júla 2018, t.j. do 15.7.2018. Zálohu vo výške 2.320,- Eur zaplatil 1.6.2018 žalovanému ako zhotoviteľovi, čo medzi stranami nebolo sporné. Dňa 3.9.2018 žalobca ako objednávateľ elektronickej e-mailom požiadal o zrušenie zákazky a vrátenie celej zálohy 2.320,- Eur, čo bolo svojím obsahom odstúpenie od zmluvy (§ 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 344 a nasl. Obchodného zákonníka) z dôvodu omeškania žalovaného s plnením (porušenie zmluvy). Dňa 5.9.2018 žalovaný elektronickej e-mailom oznámil žalobcovi, že akceptuje zrušenie zmluvy a ponecháva si storno 30 % s poukazom na všeobecné obchodné podmienky. Okresný súd uviedol, že odstúpením od zmluvy zmluva zaniká (§ 349 ods. 1 Obchodného zákonníka) okamihom doručenia prejavu odstupujúcej strany adresátovi. Podľa obsahu všeobecných obchodných podmienok storno je sankcia za porušenie záväzku objednávateľa prevziať dielo, teda zmluvná pokuta, na ktorú vzniká nárok bez ohľadu na to, či porušením povinnosti vznikla škoda. Medzi stranami nebolo sporné, že všeobecné obchodné podmienky nepodpísal žalobca ako druhá zmluvná strana. Ustanovenia o zmluvnej pokute sú upravené v Občianskom zákonníku. Ustanovenie § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka má kogentný charakter, teda vyžaduje dohodu zmluvných strán, ktorá musí mať obligatórne písomnú formu (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 272 ods. 1 Obchodného zákonníka), lebo v tomto prípade je písomná forma vyžadovaná zákonom, a to Občianskym zákonníkom. Náležitou písomnej formy je podpis zmluvných strán. Nebolo sporné, že dohodu o zmluvnej pokute žalobca nepodpísal, resp. nepodpísal všeobecné obchodné podmienky žalovaného. Pre absentujúci podpis žalobcu nebola dodržaná písomná forma dohody o zmluvnej pokute a nebolo možné úspešne uplatniť 30 % z ceny diela (storno). Nedodržanie písomnej formy vyžadovanej zákonom má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu a na takú súd prihliada ex offico. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný netvrdil a nepreukázal, že plnil v zmysle zmluvy t. j. vykonal dielo a vyzval žalobcu na prevzatie diela (§ 537, § 554 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka). V tomto konaní žalovaný sa nemohol úspešne brániť uplatnením zmluvnej pokuty, hoci aj označenej storno (vo výške 30 % z ceny diela). Na to, aby mal žalovaný nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty by musel preukázať, že dielo vykonal a bol pripravený dielo odovzdať žalobcovi, čo ani netvrdil a ani nepreukázal ani ku dňu vyhlásenia rozsudku. Súčasne by musela byť zachovaná písomná forma dohody o zmluvnej pokute. Keďže žalovaný si ponechal časť ceny diela

vyplatenej vopred (záloha), žalovaný dielo preukázateľne nevykonával a zmluva o dielo zanikla odstúpením od zmluvy, žalovaný je povinný vydať žalobcovi zadržanú časť preddavku na cenu diela, lebo inak by na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie. Z týchto dôvodov, ktoré uviedol okresný súd, žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi zadržanú časť preddavku (zálohu) na cenu diela podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka.

5. Okresný súd uviedol, že čo sa týka platnosti odstúpenia od zmluvy ako podstatné či nepodstatné porušenie zmluvy o dielo, v tomto prípade bolo postačujúce, že pred vykonaním diela zaplatil žalobca zálohu. Dielo nebolo vykonané, preto žalobca má nárok na vrátenie zálohy v plnej výške. Čo sa týkalo odstúpenia od zmluvy pre omeškanie žalovaného, ako podstatné porušenie zmluvy o dielo v zmysle ustanovenia § 345 Obchodného zákonníka, okresný súd vždy individuálne posudzuje v konkrétnom spore, či boli splnené podmienky odstúpenia od zmluvy. Ak omeškanie dlžníka znamená podstatné porušenie zmluvnej povinnosti, je druhá strana oprávnená od zmluvy odstúpiť, ak to oznámi strane v omeškaní bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o porušení dozvedela. Toto ustanovenie je na ochranu zhotoviteľa (žalovaného). Okresný súd mal za to, že vzhľadom na okolnosti veci oznámil žalobca žalovanému odstúpenie od zmluvy včas. Strana sporu, a to žalovaný, ktorá bola s plnením - vykonaním diela v omeškaní sa bránila tvrdením o omeškaní strany, ktorá plnila (žalobca - záloha na cenu diela). Žalovaný pred začatím konania a ani na okresnom súde netvrdil, že začal dielo plniť (zhotovovať kiosk). V čase odstúpenia od zmluvy dňa 3.9.2018 bol žalovaný v omeškaní s plnením viac ako mesiac, ktoré dielo malo byť vykonané 15.7.2018 (do polovice júla 2018). K plneniu žalovaného nedošlo. Žalobcovi nebolo ponúknuté žiadne plnenie a žalovaný disponuje so zálohou na cenu diela, ktoré nevykonával. Žalobca odstúpil od zmluvy skôr ako bol vyzvaný na prevzatie diela, respektíve skôr ako žalovaný plnil. Okresný súd poukázal na ust. § 350 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré dokonca umožňuje odklad účinkov odstúpenia od zmluvy až márnym uplynutím primeranej dostatočnej lehoty, ktorá sa mala poskytnúť. Žalovaný netvrdil v čase odstúpenia od zmluvy, ani po odstúpení od zmluvy, že chce dielo dokončiť a neurobil tak ani do pojednávania vo veci na okresnom súde dňa 7.10.2019.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že na návrh žalobcu na pojednávanií podľa ust. § 139 a nasl. CSP pripustil zmenu žaloby, ktorou žalobca žiadal úroky z omeškania 9 % ročne od 25.9.2018 do zaplataenia zo žalovanej sumy. Zástupca žalobcu žiadal od žalovaného písomne listom zo dňa 19.9.2018, označeným predžalobná výzva, podaným na pošte Prievidza 1 dňa 19.9.2018, zaplatiť žalobcovi do 5 dní neoprávnene zadržanú sumu, a to na účet alebo poštovým poukazom. Výzva na plnenie stanovením lehoty do 5 dní bola podaná na pošte dňa 19.9.2018, najskôr sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného nasledujúci pracovný deň, t.j. 20.9.2018. Žalovaný bol vyzvaný plniť do 5 dní. Najskôr tak mohol urobiť medzi 21.9. až 25.9.2018. Okresný súd z tohto uzavrel, že do omeškania sa mohol dostať až po splatnosti, t.j. nasledujúci deň po splatnosti, ktorý pripadol na deň 26.9.2019 (správne malo byť uvedené 2018) (§ 365 ods. 1, § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka). Okresný súd preto žalobu v časti úroku z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy za deň 25.9.2018 zamietol. Sadzbu úrokov z omeškania mal za preukázanú v zmysle ust. § 1 ods. 2 Nariadenia Vlády SR č. 21/2013 vo výške 9 % ročne.

7. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 CSP tak, že priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania 100 %, lebo jeho neúspech bol iba v nepatrnej časti, s tým, že matematické vyjadrenie by pri zaokrúhlení viedlo k priznaniu plnej náhrady trov konania (úrok z omeškania za jeden deň).

8. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v podaní zo dňa 04. decembra 2019. Ako odvolacie dôvody poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, keďže mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v odvolaní poukázal na jednotlivé úkony žalobcu, žalovaného, na všeobecné obchodné podmienky, ako aj na predbežné právne posúdenie veci okresným súdom na pojednávanií konanom dňa 7.10.2019. Žalovaný namietal nesprávne skutkové zistenia okresným súdom, že medzi sporovými stranami došlo k dohode o termíne plnenia 15.7.2018. V zmysle dohody sporových strán a e-mailovej komunikácie zo dňa 1.6.2018 žalovaný uviedol, že je „ťažko odhadnúť termín plnenia, z dôvodu množstva objednávok a z dôvodu pomerne zložitého diela. ...mohla by to byť prvá polovica júla" (termín plnenia). Podľa žalovaného z tohto vyplýva, že tu nešlo o jasne stanovený termín zhotovenia diela. Žalobca druhú časť zálohy po tejto informácii uhradil, a preto akceptoval pravdepodobnosť, že dielo bude zhotovené aj po tomto termíne, čo vyplýva z gramatického a logického výkladu komunikácie zmluvných strán, ak

žalovaný zdôraznil termín mohla by to byť, a teda aj nemusela, prvá polovica júla. Žalobca v spojení aj so všeobecnými obchodnými podmienkami prejavil svoj súhlas s cenou, dekórmami, počtom výrobkov, správnosťou rozmerov, tovaru delenia, vyhotovenia a doplnkami a uhradil zálohu v celkovej výške 2.320,- Eur v zmysle faktúry č. 2017135 na sumu vo výške 1.239,- Eur a následne navýšenie zálohy o sumu vo výške 1.081,- Eur podľa faktúry č. 2018042, v súlade s e-mailovou komunikáciou účastníkov tohto konania zo dňa 1.6.2018, podľa ktorej došlo k výraznej zmene pôvodného návrhu predmetu zmluvy, a teda zvýšenia ceny diela. Žalovaný uviedol, že dňa 1.6.2018 informoval žalobcu, že termín vyhotovenia diela nie je možné presne stanoviť, a to vzhľadom k množstvu zákaziek a komplexnosti povahy diela, pričom ale by to mohla byť prvá polovica júla 2018. Žalobca na možné predĺženie termínu dodania diela uviedol, „že potrebuje dielo čím skôr“, netrval však na presnom termíne vyhotovenia diela, prípadne na skoršom termíne. Podľa žalovaného z reakcie žalobcu a následného doplatenia zvyšku zálohy bolo preukázané, že žalobca bol stotožnený a akceptoval možné predĺženie dodacej lehoty a nemožnosť jej jednoznačného určenia. Žalovaný uviedol, že žalobca bol oboznámený s cenovou ponukou žalovaného, podľa ktorej bolo uvedené: Termín dodania: 8-10 týždňov od úhrady zálohovej platby, prípadne individuálnou dohodou. Žalovaný uviedol, že prvá zmienka zo strany žalobcu o tom, že je žalovaný údajne v omeškaní, prebehla v rámci telefonической komunikácie medzi žalobcom a žalovaným až v priebehu mesiaca august 2018. Podľa uvedeného preto žalovaný mal za to, že vopred žalobcu upozornil na možné predĺženie termínu plnenia a žalobca avizované predĺženie termínu plnenia nenamietal bezodkladne po tom, ako sa o ňom dozvedel. I napriek uvedenému žalobca e-mailovou správou zo dňa 3.9.2018 žiadal žalovaného o vrátenie zálohovej platby z dôvodu zrušenia zákazky. Podľa reakcie žalovaného zo dňa 5.9.2018 bol žalovaný schopný vyhotoviť dielo so 4 týždňovým omeškaním od pôvodnej dohody. Túto poskytnutú lehotu na plnenie žalobca neakceptoval a požadoval vrátenie zálohy ceny diela. Žalovaný poukázal na všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli súčasťou cenovej ponuky akceptovanej žalobcom, podľa ktorých Zákazník (žalobca) svojou objednávkou potvrdzuje svoj súhlas s cenou, dekórmami, počtom výrobkov, správnosťou rozmerov, tovaru delenia, vyhotovenia a doplnkami. V prípade neprevzatia objednaného tovaru sa zaväzuje uhradiť firme (žalovanému) storno poplatok vo výške 30% z celkovej ceny diela s DPH. Žalovaný ďalej v odvolaní poukázal na podaný odpor z jeho strany, kde uviedol, že žalobca k predĺženiu dodacej lehoty diela zo strany žalovaného nepristupoval ako k podstatnému porušeniu zmluvy o dielo a neoznámil žalovanému odstúpenie od zmluvy o dielo bez zbytočného odkladu ako sa o ňom dozvedel.

9. Žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom, pokiaľ storno poplatok hodnotil ako zmluvnú pokutu. Podľa žalovaného storno poplatok je vo svojej podstate zúčtovanie nenávratnej zálohy dohodnutej za prípravu na plnenie, pričom zmluvná pokuta je viazaná vždy na porušenie právnej povinnosti. Podľa žalovaného storno poplatok je oprávnená strana v prípade jeho zmluvného dojednanja uplatniť aj v situácii, keď druhá strana zmluvu nijako neporuší, práve naopak, keď využije svoje právo zrušiť objednávku. Žalovaný poukázal na znenie všeobecných zmluvných podmienok z ktorého vyplýva, že ide o právo objednávateľa, a to žalobcu, neprevziať tovar a s takto formulovaným právom je zároveň spojená povinnosť objednávateľa - žalobcu diela uhradiť zhotoviteľovi - žalovanému tzv. storno poplatok. Žalovaný zvýraznil, že ide o kompenzačný poplatok objednávateľa pri znemožnení plnenia zmluvy zhotoviteľovi, na ktorom poplatku sa obe zmluvné strany preukázateľne dohodli. Zhotoviteľ bez ďalšieho potreboval na realizáciu diela istú prípravu, vyhotovenie nákresu a vizualizácie diela, navrhnutie vhodného materiálu na vyhotovenie diela, príprava (narezanie) profilov na mieru, prípadné objednanie a uskladnenie jednotlivých komponentov, a to všetko pred samotnou realizáciou diela. Dielom mala byť individuálne určená vec vyhotovená presne v súlade s požiadavkami objednávateľa a prispôbená výlučne jeho potrebám. Podľa žalovaného v súčasnej dobe možnosť storna objednávky je bežnou obchodnou praxou, pričom v žiadnom prípade takéto storno nie je možné stotožňovať so zmluvnou pokutou.

10. Ďalším odvolacím dôvodom žalovaného bola námietka nesprávneho právneho posúdenia formy všeobecných obchodných podmienok ako právneho úkonu. Žalovaný poukázal na odsek 9. odôvodnenia napádaného rozsudku okresného súdu. Podľa žalovaného okresný súd nesprávne právne vyhodnotil storno poplatok ako zmluvnú pokutu a dospel k nesprávnemu právnomu záveru aj v tom zmysle, že v prípade všeobecných obchodných podmienok nebola dodržaná písomná forma, keďže nebol k ním pripojený vlastnoručný podpis. Žalovaný zdôraznil, že všeobecné obchodné podmienky boli súčasťou cenovej ponuky žalovaného, na základe ktorej žalobca uhradil zálohu ceny diela. Boli podpísané oboma zmluvnými stranami tak, ako to vyplýva z ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože predmetný právny úkon bol urobený elektronickými prostriedkami, e-mailom, ktorý umožňuje zachytenie obsahu

právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila, a teda štatutárni zástupcovia sporových strán. Žalovaný poukázal na znenie ust. § 40 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že zákon o elektronickom podpise bol nahradený zákonom č. 272/2016 Z.z., ktorý v súlade s európskou legislatívou narába s pojmom „kvalifikovaný elektronický podpis“ namiesto dovtedy používaného pojmu „zaručený elektronický podpis“. Z tohto preto bolo zrejmé, že výraz „zaručený elektronický podpis“ v zmysle ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka je potrebné chápať ako „kvalifikovaný elektronický podpis“ v zmysle zákona č. 272/2016 Z.z. a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 910/2014. Podľa žalovaného v danej veci bol aplikovaný podpis elektronický, ktorý mal podobu jednoduchého podpisu, pre ktorý zákon nevyžaduje žiadnu predpísanú formu jeho pripojenia/priradenia k elektronickému dokumentu bez ohľadu na to, či ide o vzťah medzi fyzickými osobami, právnickými osobami alebo zmiešaný vzťah. Jedine v prípade použitia kvalifikovaného elektronického podpisu je v právnom poriadku podrobne popísané aj jeho technické riešenie. V prípade jednoduchého aj zdokonaleného elektronického podpisu dodržanie písomnej formy platí na základe vyvrátiteľnej domnienky, že podpis patrí osobe, ktorá je v právnom úkone označená ako osoba prejavujúca vôľu. Za jednoduchý elektronický podpis je preto možné považovať čokoľvek, čo umožňuje identifikovať podpisovateľa v elektronickej forme. Žalovaný poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Cob/159/2017, obdobne rozhodnutie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25Cb/13/2017, keď e-mailová komunikácia bola vyhodnotená ako dodržanie písomnej formy v zmysle ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pokiaľ bola urobená elektronickými prostriedkami so zachytením obsahu právneho úkonu, ako aj toho kto tento právny úkon činí. Ďalej žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8SžI 3/2010 zo dňa 20.01.2011, podľa ktorého „pod pojmom elektronický podpis je nevyhnutné okrem zákonnej definície (§ 3, § 4 zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise v znení neskorších predpisov) zaradiť aj také formy elektronického podpisu, ktoré zákon nedefinuje, ako napr. jednoduché uvedenie mena a priezviska odosielateľa na záver e-mailovej komunikácie, alebo podpisový vzor, ktorý sa automaticky pripojí k odosielanej e-mailovej správe, alebo akékoľvek iné znaky a označenia, ktoré zmluvné alebo iné strany považujú za identifikačný kód, v súlade s ktorým sú schopné identifikovať odosielateľa. Predmetné druhy elektronických podpisov je nevyhnutné považovať za elektronický podpis v zmysle významu tohto pojmu“.

11. Žalovaný zvýraznil, že žalobca plnil na základe cenovej ponuky, súčasťou ktorej bola nielen špecifikácia diela, jeho vizualizácia, rozmery a pod., s ktorou prejavil súhlas, ale rovnako tak aj všeobecné obchodné podmienky žalovaného, s ktorými plnením, zaplatením zálohy prejavil žalobca súhlas. Žalovaný mal za to, že vzhľadom k spôsobu uzavretia predmetnej zmluvy prostredníctvom elektronickej pošty a následnou úhradou zálohy zo strany žalobcu, bola zachovaná písomná forma zmluvy, boli uvedené údaje umožňujúce nepochybnú identifikáciu, preto právny úkon treba považovať za právne perfektný. Podľa žalovaného písomná forma právneho úkonu bola jednoznačne dodržaná, nakoľko právny úkon bol podpísaný elektronickými prostriedkami.

12. V ďalšej časti odvolacieho dôvodu žalovaný poukázal na odsek 10. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalovaný namietal záver okresného súdu, ktorý storno objednávky formou e-mailovej správy žalobcu zo dňa 3.9.2018 hodnotil ako odstúpenie od zmluvy o dielo, avšak neuviedol, či malo ísť podľa názoru okresného súdu o podstatné alebo o nepodstatné porušenie zmluvy zo strany žalovaného. Z odôvodnenia napádaného rozsudku okresného súdu iba nepriamo vyplýva, že podľa jeho názoru malo ísť zo strany žalovaného o podstatné porušenie zmluvy. Žalovaný zvýraznil, že pokiaľ malo byť dielo dodané v prvej polovici júla, tak e-mail žalobcu zo dňa 3.9.2018 nemožno pokladať za platné odstúpenie od zmluvy pre jej podstatné porušenie, pretože tento časový odstup nie je možné pokladať za reakciu „bez zbytočného odkladu“. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 32/2007 zo dňa 29.04.2008, z ktorého vyplýva, že lehotu 31 dní nesporne nemožno vykladať za lehotu bez zbytočného odkladu. Ak by preto e-mail žalobcu zo dňa 3.9.2018 mal byť vykladaný ako odstúpenie od zmluvy o dielo pre jej nepodstatné porušenie, išlo by o neplatné odstúpenie od zmluvy, pretože žalobca neposkytol žalovanému primeranú dodatočnú lehotu v zmysle ust. § 346 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z textu e-mailovej správy bolo zrejmé, že žalobca ako objednávateľ objednávku ruší a nemá ďalej záujem o plnenie zo strany žalovaného. Žalobca v tomto období so žalovaným nekomunikoval, nevyzýval ho na plnenie a následne iba bez ďalšieho objednávku zrušil. Žalovaný napriek uvedenému poskytol žalobcovi dodatočnú lehotu na plnenie v zmysle vyjadrenia k žiadosti o zrušenie zákazky zo dňa 5.9.2018, ktorú žalobca neakceptoval a požadoval vrátenie zálohy ceny diela v zmysle predžalobnej výzvy zo dňa 19.9.2018. Žalovaný preto mal za to, že záver okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia zrušenia objednávky ako odstúpenia od

zmluvy, pretože podľa vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by boli naplnené zákonné podmienky na odstúpenie, či už pre podstatné alebo pre nepodstatné porušenie zmluvy o dielo.

13. Žalovaný na základe odvolacích dôvodov žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá a žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, resp. bude rozhodnutie okresného súdu zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie.

14. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 11.12.2019 (č.l. 171 spisu) bolo odvolanie žalovaného doručené žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 12.12.2019 s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní od doručenia výzvy okresného súdu. Vo vyjadrení žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že žalovaný v odvolaní uvádza tie isté skutočnosti ako v konaní pred okresným súdom. Účelovo tvrdí, že dielo bol schopný vyhotoviť v akejsi náhradnej lehote. Z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spise vyplynulo, že tvrdenie žalovaného je účelové, najmä preto, keď v e-mailovej komunikácii žalovaný potvrdil, že dielo v zásade nevie dodať a súhlasil s tým, že žalobcovi vráti poskytnutú zálohu. Neskôr začal tvrdiť, že z dôvodov na strane žalobcu, keď žalobca dielo odmietol prevziať, účtoval akúsi zmluvnú pokutu alebo poplatok za storno objednávky. Žalovaný sa odvoláva na všeobecné zmluvné podmienky, ktoré ale neupravujú situáciu, kedy žalovaný nevie splniť svoje zmluvné povinnosti, ale len situáciu, keď by nebolo prevzaté zhotovené dielo. Táto situácia v danej veci nenastala. Sám žalovaný uvádza, že storno poplatok vo výške 30% z celkovej ceny diela sa objednávatel' zaväzuje uhradiť v prípade neprevzatia objednaného tovaru. Ako už uviedol žalobca, takáto situácia nenastala. Žalobca žiadal zamietnuť odvolanie žalovaného.

15. K vyjadreniu žalobcu zaslal vyjadrenie žalovaný v podaní zo dňa 07. mája 2020. Žalovaný uviedol, že podľa zhrnutých odvolacích dôvodov, v zmysle dohody účastníkov nebol jasne stanovený termín zhotovenia diela. Žalobca uhradil druhú časť zálohy, a teda akceptoval pravdepodobnosť, že dielo bude zhotovené aj po termíne 15.07.2018, čo vyplynulo z gramatického a logického výkladu komunikácie zmluvných strán, mohla by to byť, a teda aj nemusela, prvá polovica júla. Žalovaný zotrval na tom, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo založilo odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1, písm. f) CSP. Žalovaný zotrval na nesprávnej právnej kvalifikácii storno poplatku ako zmluvnej pokuty, čo je odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Storno poplatok je vo svojej podstate zúčtovanie nenávratnej zálohy dohodnutej za prípravu na plnenie, pričom zmluvná pokuta je viazaná vždy na porušenie právnej povinnosti. Storno poplatok je oprávnená strana uplatniť aj v situácii, keď druhá strana zmluvu nijako neporušila, práve naopak, keď využije svoje právo zrušiť objednávku. Z vyjadrenia žalobcu je možné nepriamo vyvodiť záver, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, pokiaľ ide o vyhodnotenie storno poplatku ako zmluvnej pokuty. Žalobca sa však nijakým spôsobom nevyjadril k otázke samotného právneho posúdenia dvoch právnych inštitútov zo strany okresného súdu, t.j. storno poplatku a zmluvnej pokuty. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného tvrdí, že v danom prípade nebolo preukázané, že by odmietol prevziať zhotovené dielo. Žalovaný zdôraznil, že touto otázkou sa okresný súd nezaoberal, lebo žalobu zamietol z iných dôvodov. Žalovaný považoval za potrebné uviesť, že v danom prípade bol preukázateľne ochotný až do zrušenia zákazky zo strany žalobcu z uzavretej zmluvy o dielo riadne plniť, pričom zrušenie zákazky zo strany žalobcu predstavuje právny úkon, ktorým dal jasne najavo, že dielo neprevezme. V danom prípade preto bola na mieste aplikácia všeobecných obchodných podmienok, v prípade neprevzatia objednaného tovaru zaplatiť storno poplatok vo výške 30% z celkovej ceny diela s DPH. V danej veci dielom bola individuálne určená vec vyhotovená presne v súlade s požiadavkami objednávatel'a a prispôbená výlučne jeho potrebám. Dielo a ani jeho príprava nemohla byť použiteľná pre iného objednávatel'a, za iných podmienok. Storno poplatok slúžil výlučne ako poplatok reflektujúci na nevyhnutnosť prípravy diela zo strany zhotoviteľa a s tým spojené náklady zhotoviteľa v prípade zrušenia objednávky objednávatel'om. Nemohlo ísť o zmluvnú pokutu. Žalovaný zdôraznil, že storno poplatok a zmluvná pokuta sú samostatné právne inštitúty, ktoré nemožno stotožňovať, a preto v danej veci išlo zo strany okresného súdu o nesprávne právne posúdenie veci. Rovnako okresný súd nesprávne vyhodnotil všeobecné obchodné podmienky, naviac, ak písomná forma právneho úkonu bola dodržaná, ak bol podpísaný elektronickými prostriedkami. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by mohli byť naplnené zákonné podmienky na odstúpenie od zmluvy, či už pre podstatné alebo nepodstatné porušenie zmluvy. Okresný súd dospel k nesprávnemu právnomu posúdeniu storno objednávky ako odstúpenia od zmluvy. Žalovaný preto zotrval na svojom odvolacom návrhu.

16. Postupom krajského súdu bolo vyjadrenie žalovaného doručené žalobcovi prostredníctvom zástupcu, s možnosťou vyjadrenia sa k nemu.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v odvolaní žalovaného dotknutých výrokoch I., III., potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

18. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/12/2020-177 zo dňa 24.03.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 12.05.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

19. Krajský súd primárne považuje za potrebné uviesť, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu, a to odvolaním žalovaného zo dňa 04. decembra 2019, posudzoval v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného, za dôslednej aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, ako aj ust. § 364 CSP, podľa ktorého rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi a práve v zmysle rozsahu a odvolacích dôvodov žalovaného v podanom odvolaní zo dňa 04. decembra 2019 bolo zrejmé, že žalovaný nenamietal, neuvádzal odvolacie dôvody k výroku II. rozsudku okresného súdu, ktorým bola žaloba žalobcu v časti úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.071,45 Eur od 25.9.2018 do 25.9.2018 zamietnutá (poznámka krajského súdu, navyše zamietavý výrok II. vyznel v prospech žalovaného, preto bolo zrejmé, že žalovaný svojim odvolaním nenapadol túto výrokovú časť II. rozsudku okresného súdu).

20. Žalovaný vykvalifikoval odvolacie dôvody v námietke nesprávnych skutkových zistení a v námietke nesprávneho právneho posúdenia veci okresným súdom (§ 365 ods. 1 písm. f), h) CSP).

21. Z napadnutého rozsudku okresného súdu, z jeho odôvodnenia vyplývalo, že súd prvej inštancie kumuloval dôvody na základe ktorých mal za to, že je nevyhnutné žalobe žalobcu o zaplatenie istiny 1.071,45 Eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 26.9.2018 do zaplatenia vyhovieť. Krajský súd mal zo záverov prijatých okresným súdom v napadnutom rozsudku za preukázané, že skutkové zistenia pre opodstatnenosť žalobcovho nároku podľa výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd kumuloval, z ktorého dôvodu potom následne vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného krajský súd nemohol konštatovať nesprávne skutkové zistenia súdom prvej inštancie a tým následne ani nevyvstala potreba zopakovať dokazovanie pred odvolacím súdom (§ 384 ods. 1 CSP).

22. Pre zhodnotenie odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd uvádza, že je nevyhnutné poukázať na predmet sporu, a to žalobcom uplatnené právo na vrátenie sumy, ktorú žalovaný zadržíva titulom storno poplatku vyplývajúceho zo všeobecných odchodných podmienok žalovaného. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, v ktorom právnom vzťahu vystupovali sporové strany ako podnikateľské subjekty. Žalobca v žalobe uviedol, že na základe cenovej ponuky „DEVARKIDS E.VVIA 2017 21 PD 812017 4 kiosk“ zo dňa 30.5.2018 objednal u žalovaného zhotovenie diela - obchodného stánku Devarkids. Dielo malo byť dodané a namontované do 8-10 týždňov, prípadne individuálnou dohodou od úhrady zálohy v priestoroch obchodného domu Chodov Praha. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že žalovaný v e-maile zo dňa 1.6.2018 sa vyjadril tak, že žalobcovi dodá predmetné dielo v prvej polovici júla. Žalobca práve pre nedodržanie dohodnutého termínu požiadal dňa 3.9.2018 o zrušenie zákazky a vrátenie zálohy v plnej výške 2.320,- Eur, čo kvalifikoval ako odstúpenie od zmluvy z dôvodu, keď žalobca vyjadril, že chce zrušiť zákazku a vrátiť zálohu v plnej výške, na čo žalovaný zaslal k žiadosti žalobcu o zrušenie zákazky vyjadrenie zo dňa 5.9.2018, v ktorom akceptuje odstúpenie od zmluvy s tým, že si ponechá 30 % zo zaplatenej zálohy na cenu diela - stánku, ktoré mal zhotoviť, a to s poukazom na všeobecné obchodné podmienky.

23. Krajský súd uvádza, že spornou otázkou v danej veci bolo najmä vyhodnotenie storno poplatku, ktorý mal byť dohodnutý vo všeobecných obchodných podmienkach žalovaného v znení: V prípade neprevzatia objednaného tovaru sa zaväzuje uhradiť firme storno poplatok vo výške 30 % z celkovej ceny s DPH. Storno poplatok okresný súd vyhodnotil ako zmluvnú pokutu, u ktorej pre chýbajúcu náležitosť podpisov zmluvných strán, a to podpisu žalobcu a tým chýbajúcu náležitosť zákonom vyžadovanej písomnej formy, sa má jednať o absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu.

24. Žalovaný v podanom odvolaní vymedzil nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom vo vzťahu k vyhodnoteniu storno poplatku ako zmluvnej pokuty z dôvodu, že podľa žalovaného ide o kompenzačný poplatok. Nesprávne právne posúdenie okresným súdom žalovaný videl aj vo vyhodnotení (ne)dodržania písomnej formy všeobecných obchodných podmienok a pri konštatovaní podmienok odstúpenia od uzavretej zmluvy o dielo.

25. Krajský súd uvádza, že podstatným v danej veci bolo opätovne poukázať na znenie všeobecných obchodných podmienok žalovaného, v ktorých bolo uvedené: V prípade neprevzatia objednaného tovaru sa zaväzuje uhradiť firme storno poplatok vo výške 30 % z celkovej ceny s DPH. Nepochybne ide o dojednanie, ktoré vyjadril žalovaný vo svojich všeobecných obchodných podmienkach a ktoré sa malo vzťahovať na žalobcu ako objednávateľa diela. Došlo k založeniu obchodno-závazkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, a to uzavretím zmluvy o dielo podľa ust. § 536 a nasl. ust. Obchodného zákonníka, čo nebolo medzi sporovými stranami rozporované. Prejav vôle ohľadne storno poplatku vyjadril žalovaný vo všeobecných obchodných podmienkach, preto ak vo vyvolanom súdnom spore nastali pochybnosti pri výklade tohto dojednania, tak nepochybne je namieste uskutočniť výklad na ťarchu žalovaného, ktorý sám vyjadril vo všeobecných obchodných podmienkach storno poplatok, t.j. ako prvý použil tento výraz (§ 266 ods. 4 Obchodného zákonníka). Vo všeobecnosti platí, že výkladom právneho úkonu nemožno meniť zmysel právneho úkonu, dotvárať alebo doplňovať jeho obsah, či meniť obsah inak jasného a zrozumiteľného právneho úkonu. Výklad sa nemôže týkať tej časti právneho úkonu, ktorá v ňom nie je (primerane rozhodnutie NS SR sp. zn. 8Cdo/79/2017 z 27.06.2018). Bolo dôležité to, čo vyjadril žalovaný vo všeobecných obchodných podmienkach, a to čo sa viazalo k storno poplatku, keď jeho úhrada vo výške 30 % z celkovej ceny s DPH bola viazaná na stav, keď žalobca neprevzme objednaný tovar. Len za stavu, ak by bola naplnená táto situácia, t.j. ak by žalobca neprevzal dielo od žalovaného, len v takej situácii nastupuje jeho záväzok uhradiť žalovanému storno poplatok vo výške 30 % z celkovej ceny s DPH. Takáto situácia v danej veci nenastala. V danej sporovej veci nebol splnený skutkový a ani právny stav na to, aby žalovaný nevrátil žalobcovi ním ponechaný storno poplatok. Tak ako uviedol aj okresný súd v odseku 9. odôvodnenia napadnutého rozsudku, na to, aby mal žalovaný nárok na storno poplatok, by musel preukázať, že dielo vykonal, bol pripravený toto dielo žalobcovi odovzdať, avšak žalobca neprevzal dohodnuté dielo. Uvedený stav žalovaný netvrdil a ani nepreukázal do momentu rozhodnutia okresného súdu. Tento skutkovo-právny stav bol podstatný k tomu, že ak sa nenaplnil, tak potom bol vecne správny postup súdu prvej inštancie, ak rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1.071,45 Eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania, pretože na zadržanie, resp. ponechanie tejto sumy neboli naplnené podmienky k storno poplatku vyjadrené vo všeobecných obchodných podmienkach.

26. Krajský súd sa však z titulu zadaných aj ďalších odvolacích dôvodov žalovaného v rovine nesprávneho právneho posúdenia veci vyjadruje aj k námietke žalovaného, že v danom prípade podľa neho storno poplatok nie je zmluvnou pokutou. Žalovaný v odvolaní tvrdil, že vo všeobecných obchodných podmienkach vyjadrený storno poplatok je úpravou sui generis. Toto tvrdenie podľa krajského súdu ale nevyplýva z obsahu doložených všeobecných obchodných podmienok, keď storno poplatok je viazaný na porušenie povinnosti žalobcu prevziať dielo a nie na úhradu nákladov spojených s prípravou diela, ako to rozšírene vyjadroval žalovaný až v ním podanom odvolaní zo dňa 04. decembra 2019 pod bodom 23.. Ak žalovaný v odvolaní zdôrazňoval, že storno poplatok nemôže byť vyhodnotený ako zmluvná pokuta, ale ide tu o kompenzačný poplatok, tak v takomto obsahu nebol dohodnutý, vyjadrený vo všeobecných obchodných podmienkach žalovaného.

27. Žalovaný odvolacím dôvodom namieta nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom pri vyhodnotení storno poplatku ako zmluvnej pokuty, avšak na druhej strane sám žalovaný v odvolaní pod bodom 21. uvádza, že zmluvná pokuta je viazaná vždy na porušenie právnej povinnosti. Krajský súd opätovne poukazuje na znenie všeobecných obchodných podmienok žalovaného ...V prípade neprevzatia objednaného tovaru sa zaväzuje (žalobca) uhradiť firme storno poplatok vo výške 30 % z

celkovej ceny s DPH, z ktorého znenia práve vyplýva viazanie storno poplatku za porušenie záväzku, resp. povinnosti žalobcu ako objednávateľa prevziať dielo. Krajský súd uvádza, že zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút plnenia povinností sa dojednáva pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti, pričom nepochybne zmluvnou, ale aj zákonnou povinnosťou objednávateľa, v danom prípade žalobcu, je vykonané dielo prevziať (§ 537 ods. 2 Obchodného zákonníka). Žalobca ako objednávateľ takúto povinnosť, a to povinnosť prevziať dielo nemohol porušiť, pretože žalovaný v konaní netvrdil, že dielo začal plniť, resp., že bol pripravený dielo žalobcovi odovzdať. Žalovaný nevyzýval žalobcu do momentu zrušenia zmluvy, resp. odstúpenia od zmluvy na prevzatie diela, preto žalobca podľa všeobecných obchodných podmienok žalovaného neporušil povinnosť (ne)prevziať dielo od žalovaného. Krajský súd dodáva, že žalovaný nepreukázal, že by dielo vykonal a bol pripravený toto dielo odovzdať žalobcovi tak, ako to vecne správne skonštatoval aj okresný súd v napadnutom rozsudku.

28. Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacím dôvodom žalovaného, ktorý v bode 23. svojho odvolania uvádza, že neprevzatie diela je formulované ako právo žalobcu, s ktorým je spojená povinnosť žalobcu ako objednávateľa uhradiť žalovanému ako zhotoviteľovi storno poplatok. Odstúpenie od zmluvy či už zo zákona alebo na základe dohody, nie je porušením zmluvnej povinnosti, ale realizovaním práva, a preto nemôže byť sankcionované zmluvnou pokutou (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 141/2000).

29. K odvolaciemu dôvodu žalovaného, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie okresným súdom vo vyhodnotení podmienok odstúpenia od uzavretej zmluvy žalobcom, krajský súd upriamuje pozornosť na samotný prejav vôle žalovaného v podaní zo dňa 5.9.2018 (č.l. 20 spisu), ktorý akceptoval zrušenie zákazky s tým, že v zmysle všeobecných obchodných podmienok vyjadril vrátenie 70 % zo zaplatenej zálohy. Ak žalovaný akceptoval ukončenie zmluvného vzťahu so žalobcom, t.j. potvrdil jeho úkon odstúpenia od zmluvy zo dňa 3.9.2018, tak nepochybne potom sa nemohol úspešne brániť námietkou nesprávneho právneho posúdenia okresným súdom pri konštatovaní odstúpenia od zmluvy žalobcom. Podľa názoru krajského súdu za takéhoto prejavu vôle žalovaným v liste zo dňa 5.9.2018, t.j. potvrdenia úkonu odstúpenia od zmluvy o dielo žalobcom zo dňa 3.9.2018, potom nevystupujú do popredia ako relevantné odvolacie dôvody žalovaného v tom, či sa malo v danom prípade jednať o odstúpenie od zmluvy o dielo pre podstatné alebo nepodstatné porušenie zmluvy žalovaným, a to nedodržanie podľa výsledkov dokazovania dohodnutého termínu plnenia do 15.7.2018 žalovaným. Rovnako tak podľa názoru krajského súdu do popredia ako relevantná nevystupuje v danej veci odvolacia námietka žalovaného o dodržaní písomnej formy elektronickými prostriedkami v zmysle ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak je úkon urobený elektronickými prostriedkami, a to e-mailom, ktorý zachytáva obsah právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila, a to v rovine žalovaným tvrdenej zachovanej písomnej formy pri okresným súdom vyjadrenej zmluvnej pokute dohodnutej so žalobcom. Podstatné a právne významné v rámci odvolacieho konania pre potvrdenie rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokoch I. a III., boli krajským súdom vyjadrené závery vyššie v odôvodnení tohto rozsudku. V stručnom zhrnutí týmito základnými dôvodmi potvrdzujúceho rozsudku krajského súdu bolo to, že v zmysle všeobecných obchodných podmienok žalovaného, skutkovo ani právne v danej veci neboli splnené podmienky pre účtovanie storno poplatku vo výške 30 % z celkovej ceny s DPH, keď nebolo splnené neprevzatie objednaného tovaru, resp. diela žalobcom ako objednávateľom, len na ktorý stav bolo viazané uhradenie storno poplatku. Žalovaný nepreukázal iný obsah a zmysel storno poplatku tak ako tvrdil, že ide o kompenzačný poplatok a že ide o úpravu sui generis. Takéto tvrdenie nevyplývalo ani z dojednania storno poplatku vo všeobecných obchodných podmienkach. V neposlednom rade je tu aj samotné konanie a správanie žalovaného, ktorý vo výsledku zmluvného vzťahu so žalobcom prejavom vôle v podaní zo dňa 5.9.2018 akceptoval zrušenie zmluvného vzťahu. Bez ohľadu na to, že podľa názoru krajského súdu písomná forma právneho úkonu je zachovaná, za aplikácie ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka aj tým, ak je zachytený obsah právneho úkonu elektronickými prostriedkami, z ktorého je zrejmá osoba, ktorá právny úkon urobila (rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/252/2015 z 20.1.2016), uvedený názor krajského súdu sa nedotkol vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu, a to z dôvodov už vyjadrených, keď tu bol sumár viacerých okolností, skutkových a právnych záverov vyjadrených krajským súdom vo väzbe na závery okresného súdu, ktoré viedli k potvrdeniu rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokoch za aplikácie ust. § 387 ods. 1 CSP.

30. Krajský súd vzhľadom k rozsahu odôvodnenia svojho rozsudku uvádza, že tento zodpovedá ust. § 387 ods. 3 druhá veta CSP, podľa ktorej odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému proti žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.